Girona es juga més que sis escons

La fiabilitat del servei i la xarxa ferroviària, l'AP-7 i la N-II, l'estació de l'aeroport o el col·lapse judicial posen a prova els compromisos de les candidatures

El govern que surti després de les eleccions del 29 de novembre tindrà molt a dir en projectes que afecten les comarques gironines, com el futur de l'AP-7, el desdoblament inacabat de la N-II, la futura estació de l'aeroport, el drama que viu el servei ferroviari, o l'endèmica falta de personal de l'administració de l'Estat a Girona.

La mobilitat permet posar a prova les promeses de campanya amb projectes i terminis concrets. A l'AP-7, la fi dels peatges el setembre del 2021 va abaratir els desplaçaments, però cinc anys després la pressió del trànsit, la conservació de la infraestructura i l'augment de la sinistralitat tornen a situar aquesta infraestructura bàsica al centre del debat. La discussió sobre com es paga el manteniment tampoc no s'ha tancat, però això no vol dir que recuperar els peatges sigui una decisió presa ni que totes les candidatures ho defensin.

En el servei ferroviari, el dèficit inversor acumulat, fa que milers de gironins pateixin cada dia per arribar a temps a la feina. El repartiment de competències no hauria d'impedir complir d'una vegada per totes amb els compromisos adquirits. A més, queden inversions pendents en transport ferroviari de mercaderies, un aspecte clau per treure camions de l'autopista.

A l'aeroport, l'estat ha anunciat importants inversions a l'aeròdrom Girona-Costa Brava, que enguany acumula descensos de passatgers, a diferència del que passa a Reus i Barcelona. En paral·lel, s'està pendent de l'estació d'alta velocitat de Vilobí d'Onyar, que ha anat complint tràmits administratius però que encara no té data d'inici. Aquesta estació podria contribuir a situar Girona com la «quarta pista» del Prat. Però això també dependrà també de quins trens hi parin, amb quina freqüència i de si les aerolínies hi aposten.

Un altre dels reptes pendents del nou govern serà solucionar l'endèmic problema amb la falta de personal de l'administració de l'Estat a Girona, que té efectes greus sobre la justícia, amb un col·lapse judicial que lluny de solucionar-se creix cada trimestre, o sobre les llistes d'espera per examinar-se del carnet de conduir.

Així mateix, els alcaldes de molts municipis de la Costa Brava reclamen actuacions urgents per protegir les platges dels efectes del canvi climàtic, amb temporals cada cop més freqüentis i que té conseqüències directes sobre la primera font de riquesa d'aquestes poblacions.

En les últimes eleccions generals, el juliol del 2023, el PSC va guanyar a la demarcació amb 93.448 vots i dos diputats. Junts, amb 63.251, també en va obtenir dos. ERC en va aconseguir un amb 47.531 vots i Sumar, la candidatura amb què es van presentar l'avui llista de Comuns-Front Ampli, un altre amb 35.344. El PP va quedar fora amb 31.341 paperetes i Vox, amb 22.706.

El PSC torna a presentar Marc Lamuà i ha resumit en el lema «Tres o retrocés» la seva aspiració d'ampliar la representació. Lamuà planteja que el tercer diputat socialista es disputa amb Vox i

utilitza aquesta possibilitat per mobilitzar l'electorat progressista. És el marc de campanya del PSC, no l'únic desenllaç possible. El 2023, de fet, el tercer escó socialista ja va quedar a prop.

Junts també repeteix cap de cartell amb Marta Madrenas, exalcaldessa de Girona i diputada en la legislatura que s'acaba. La seva fita és conservar els dos escons en un context menys favorable que el del 2023. Algunes enquestes pronostiquen que Junts passi de set a quatre diputats al conjunt de Catalunya. Aquesta estimació no es pot traslladar automàticament a Girona, però el precedent del 2023 mostra fins a quin punt el segon diputat de Madrenas és sensible a moviments petits de vot, tant de Junts com dels seus competidors.

ERC vol tornar als dos diputats que va obtenir el novembre del 2019, un dels quals va perdre en els darrers comicis. El retorn de Teresa Jordà com a cap de llista per Girona és la principal novetat de la candidatura republicana. Exalcaldessa de Ripoll i exconsellera de la Generalitat, Jordà ja havia representat Girona al Congrés i en la darrera legislatura hi ha estat diputada per Barcelona. El repte d'ERC és recuperar prou vot perquè Jordà no hi entri sola.

Els Comuns-Front Ampli es presenten amb Júlia Boada, elegida el 2023 sota les sigles de Sumar, i es juguen la continuïtat al Congrés per Girona. Algunes projeccions, deixen la candidatura fora del repartiment central. El 2023, prop de l'11% dels vots va donar un diputat a Sumar, mentre que el PP, amb gairebé el 10%, en va quedar fora.

La majoria d'enquestes a l'Estat pronostiquen una victòria del PP, que podria governar amb majoria amb una coalició amb Vox. Cap de les dues formacions té avui representació a Girona. El PP no obté un diputat a la província des del 2011, quan va sortir elegida Concepció Veray. Aquest cop presenta Diana Moya, funcionària de l'administració local i amb poca projecció pública prèvia com a candidata. El partit va donar a conèixer el seu nom el 17 d'octubre, menys d'un mes abans de l'inici de la campanya. Moya té el precedent d'un escó que el PP va tenir a tocar fa tres anys, però ha de convertir aquella proximitat en vots en una campanya en què Vox també aspira a entrar.

Notícies relacionades

Vox repeteix amb Ignasi Mulleras, regidor de Roses, vinculat a l'organització gironina del partit des del 2019 i ja cap de llista el 2023. La formació d'extrema dreta va omplir l'Auditori de Girona el 10 de novembre en un míting preelectoral amb Santiago Abascal. L'acte va mostrar capacitat de mobilització, però el repte electoral és un altre. Vox encara no ha aconseguit mai un diputat al Congrés per Girona i el 2023 va quedar més de 8.600 vots per sota del PP.

Subscriu-te per seguir llegint

Font de l'article: https://www.diaridegirona.cat/girona/2026/11/22/girona-juga-mes-sis-escons-136706233.html